

Sygn. akt *IV U 2657/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Selwa

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Pokrzywa

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku **M. Z.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia (...)r. znak (...)

oddala odwołanie.-

Sygn. akt IV U 2657/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 lutego 2014r.

Decyzją z dnia (...)r., (...)powołując się na przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t. jedn. Dz. U. 2009/205/1585 ze zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że wnioskodawca M. Z. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznymi tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 01.06.2013r. do dnia 13.06.2013r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że wnioskodawca w okresie objętym decyzją prowadził działalność gospodarczą, a jak wynika z dwóch decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w okresie od dnia 01.06.2013r. do dnia 13.06.2013r. nie podlegał on ubezpieczeniu społecznemu rolników. Wobec braku dokumentów zgłoszeniowych ZUS wszczął postępowanie, o którego wszczęciu i zakończeniu wnioskodawca był zawiadamiany lecz zawiadomienie pozostały bez odpowiedzi. Wobec posiadanych danych ZUS wydał przedmiotowa decyzję.

Od powyższej decyzji wnioskodawca M. Z. złożył odwołanie podnosząc, że brak zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i sporządzenia dokumentacji zgłoszeniowo – rozliczeniowej spowodowany był nieznaną przyczyną przepisów oraz brakiem pracy zgodnej z zawodem, skutkiem czego był brak przychodów za rok 2013. Wobec powyższego wniósł o zmianę decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie wskazując na przepisy i przyczyny identyczne z podanymi w uzasadnieniu kwestionowanej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca M. Z. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników jako rolnik prowadzący działalność gospodarczą i w związku z tym zobowiązany był do opłacania składki w podwójnej wysokości jak i do przedkładania KRUS – owi w terminie do dnia 31.maja każdego roku zaświadczenia o wysokości podatku za rok poprzedni. W terminie do dnia 31.05.2013r. wnioskodawca Ne złożył w KRUS stosownego zaświadczenia naczelnika urzędu skarbowego o wysokości podatku z przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok 2012 i decyzją z dnia 14.06.2013r. wnioskodawca rolniczy organ rentowy stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 01.06.2013r. Wnioskodawca nie odwoływał się od tej decyzji. KRUS po powzięciu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o działalności Gospodarczej, że wnioskodawca M. Z. z dniem 14.06.2013r. zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, wydał w dniu 19.07.2013r. decyzję, w której stwierdził podleganie przez wnioskodawcę ubezpieczeniu społecznemu rolników od dnia 14.06.2013r. Powyższe decyzje wpłynęły do ZUS w dniu 02.08.2013r. i organ rentowy wszczął z urzędu postępowanie w sprawie ustalenia prawidłowego okresu podlegania przez wnioskodawcę ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania i możliwości złożenia wyjaśnień zostało wysłane do wnioskodawcy w dniu 05.11.2013r. Wnioskodawca nie złożył wyjaśnień i w dniu 20.11.2013r. ZUS wysłał do wnioskodawcy zawiadomienie o zakończeniu postępowania a w dniu 26.11.2013r. została wydana przedmiotowa decyzja.

(dowód – dokumentacja w aktach organu rentowego)

Wnioskodawca rozpoczął działalność w 2011r. i jako jej przedmiot wpisane były usługi brukarskie i transportowe. Wnioskodawca nie zdecydował się na wykonywanie usług brukarskich z uwagi na zbyt niskie stawki za nie. Natomiast poszukiwał możliwości samozatrudnienia się jako kierowca w ramach zarejestrowanej działalności gospodarczej i gotów był się podjąć takiej pracy gdyby miał ofertę.

(dowód – zeznania wnioskodawcy k. 13)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody przy czym okoliczności faktyczne nie były sporne między stronami. Wnioskodawca na rozprawie w dniu 18.02.2014r. (w toku przesłuchania i przy przedstawianiu swego stanowiska) przyznał, że gdyby miał możliwość świadczenia usług transportowych w ramach samozatrudnienia to podjął by się takiej pracy. Wnioskodawca nie zgłaszał żadnych wniosków dowodowych, istotnych dla rozstrzygnięcia sporu.

Zgodnie z treścią przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, które obowiązują od dnia 1 stycznia 1999 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące działalność pozarolniczą od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności (art. 6 ust. 1, pkt 5, art.12 ust. 1 i art. 13 pkt 4 tej ustawy).

W okolicznościach niniejszej sprawy bezsporne było, że w okresie między 01 a 14 czerwca 2013r. wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, a równocześnie w tym czasie aktualny był wpis wnioskodawcy do ewidencji działalności gospodarczej, bowiem został on wykreślony dopiero 14.06.2013r.

Wpis działalności gospodarczej do prowadzonej przez upoważniony organ ewidencji działalności gospodarczej nie tylko legalizuje wykonywanie działalności gospodarczej, ale też wyznacza czasowe granice bycia przedsiębiorcą, stwarza domniemanie prowadzenia objętej wpisem działalności. Co prawda nie można wykluczyć możliwości obalenia przez osobę zainteresowaną tego domniemanie przez wykazanie udokumentowanej i uzasadnionej przerwy w faktycznym prowadzeniu tej działalności bądź nie rozpoczęcia w ogóle jej prowadzenia. Koniecznym jest jednak, by to odwołujący się wykazał okoliczności, które uzasadniałyby jego odwołanie. Samo bowiem twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności (art. 227 kpc) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r. I PKN 660/00 Wokanda 2002/7-8/44). Ciężar wykazania faktycznej przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej

spoczywa na ubezpieczonym – tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2008r. (I UK 293/07, M. P. Pr. 2008/9/495) oraz z 19 marca 2007r. (III UK 133/06, OSNP 2008/7-8/114). Rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub koncesji przy czym to sam przedsiębiorca decyduje o rozmiarach swojej aktywności w wykonywaniu działalności gospodarczej. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2006r.(I UK 289/05, OSNP2007/11-12/168) faktyczne niewykonywanie działalności w okresie oczekiwania na kolejne zamówienia lub w czasie ich poszukiwania nie jest przerwą w prowadzeniu tej działalności równoznaczną z okresowym zaprzestaniem jej wykonywania i nie powoduje ustania przymusu ubezpieczenia. Działalność gospodarcza polega tak na tworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania, oczekiwaniu na zamówienie, poszukiwaniu klientów jak i na faktycznym wykonywaniu konkretnej pracy nawet w niewielkim rozmiarze.

Przenosząc powyższe uwagi na okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów, z których wynikałoby, iż pomimo posiadania do dnia 14.06.2013r. aktualnego wpisu do ewidencji działalności gospodarczej to faktycznie jej nie prowadził. W sytuacji wnioskodawcy nie istniały żadne obiektywne przyczyny, które uzasadniałyby faktyczne przerwy w wykonywaniu przez niego działalności gospodarczej jak np. wyjazd za granicę albo choroba trwająca dłuższy czas i uniemożliwiająca wykonywanie działalności – por. wyrok Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2000r. (II UKN 302/99, OSNAP 2001/9/326). Wnioskodawca sam przyznał, że gdyby znalazł odpowiednią pracę jako kierowca w ramach zarejestrowanej działalności gospodarczej to podjął by się takiej pracy – co jednoznacznie świadczy o pozostawaniu w gotowości do wykonywania usług z zakresu działalności gospodarczej. Co więcej wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników jako osoba prowadząca działalność gospodarczą i nie kwestionował poddania go reżimowi tego ubezpieczenia. Dopiero nieprzedstawienie we właściwym terminie zaświadczenia o wysokości podatków za rok 2012 skutkowało wyłączeniem go z ubezpieczenia rolniczego przez KRUS. Wnioskodawca nie kwestionował takiego zbiegu ubezpieczeń ani decyzji KRUS o ustaniu ubezpieczenia rolniczego z dniem 01.06.2013r. i o ponownym objęciu go tym ubezpieczeniem dopiero z dniem 14.06.2013r. tj. po zgłoszeniu zaprzestania prowadzenia działalności w organie ewidencyjnym.

W obliczu powyższego uznać należy, iż organ rentowy zasadnie stwierdził podleganie przez M. Z. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie powołanych przepisów i Sąd Okręgowy oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.